

PROFIL REAL

SUBIECTUL I (38 de puncte)

Scrie, în spațiile rezervate, răspunsul la fiecare dintre cerințe, pentru a demonstra înțelegerea textului de mai jos:

Această ramură

Lui Nichita Stănescu

Mai mult, frumoaso,
Ce-aș putea să-ți cer –
Ce-mi dăruie tu puțin e?!
O, dacă-s pasăre, –
Sub cer
Suflarea ta mă ține!

Iar părul tău înrouat
Ca busuiocul
Sfințește aerul de sus
În care-mi strig norocul.

Ca frunzele din cer
Cobor
Genele tale, sfânto,
Sărutând pasărea în zbor
Și locul unde cântă.

În glasul tău
De peste ani
Aud străvechile porunci.
Și-mi presur rana cu pământ:
Cu ale tale urme dulci.

Grigore Vieru

Nr.	Item	Punctaj	
1	Rescrie, din textul propus, câte un sinonim adecvat pentru cuvintele: Menține - _____ Ancestralele - _____ Învățăături - _____ Fine - _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
2	Alcătuieste câte un enunț cu fiecare sintagmă: Pentru primul enunț: <i>străvechile porunci</i> _____ _____ _____ _____ Pentru al doilea enunț: <i>urme dulci</i> _____ _____ _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
3	Ilustrează, în enunțuri dezvoltate, sensurile următoarelor locuțiuni și expresii: <i>dintr-o suflare; a fi de bună credință; a fi cu noroc; de când e lumea și pământul.</i> 1) _____ _____ _____ 2) _____ _____ _____ 3) _____ _____ _____ 4) _____ _____ _____	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
4	Explică, în spațiul propus, semnificația simbolului <i>pasăre</i> , în raport cu alt simbol din acest text poetic. _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____	L 0 1 2 3 4 5 6	L 0 1 2 3 4 5 6

5	<p>Interpretează, în text coerent de 6-7 rânduri, semnificația unei figuri de stil din strofa a doua a poeziei (selectează secvența și numește figura).</p> <p>Secvența: _____</p> <p>Comentariul _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	L 0 1 2 3 4 5 6	L 0 1 2 3 4 5 6
6	<p>Propune o formulă de titlu pentru această poezie, argumentându-ți, într-un enunț, opțiunea.</p> <p>Titlul _____</p> <p>Argumentul _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	L 0 1 2 3 4	L 0 1 2 3 4
7	<p>Comentează, într-un eseu de 10-12 rânduri, mesajul global al textului, în raport cu afirmația lui Dostoievski: <i>Ce frumoasă e viața atunci când ceea ce faci e frumos!</i></p> <p>În acest eseu, urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> • să formulezi mesajul global al poeziei (comentând două dintre figurile de stil/ motivele literare/stările eului liric); • să relaționezi mesajul cu sensurile afirmației; • să angajezi și să dezvolti ideea din afirmație. <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	L 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

SUBIECTUL AL II-LEA (28 de puncte)

Realizează, în limita a 1-1,5 pagini, o caracterizare a personajului Vlaicu, în baza fragmentului dat:

De când o văzuse pentru întâia dată pe Ruxandra în poarta curților de la Mironești, dreaptă între părinții ei, ieșiți cu toții să-l întâmpine pe Manuc, Vlaicu petrecuse zile nenumărate încercând să deslușească ce însemnau toate aceste furtuni ce-l traversau, ori de câte ori se gândea la ea. Ca să-l poată stăpâni, încerca să desfacă sentimentul în bucăți, să vadă din ce este făcut.

Era admirație pentru frumusețea ei curată, izvorâtă mai cu seamă din ochii căpriei, ca și cum o altă Ruxandră, mai adevărată decât cea care se arată privirii, ar fi dat semne dinăuntru.

Era apoi dorința de a se ști ales de ea, ca singurul care ar fi putut nădăjdui la atenția ei. Aceasta l-ar fi făcut pe Vlaicu să crească în propriii lui ochi, să fie în sfârșit încredințat că meritele îi sunt recunoscute de vreme ce ea, cea mai mândră floare a moșiilor întinse ale Sămărghitenilor, ar fi căutat la el cu interes.

Mai era o teamă că ar fi putut-o pierde înainte chiar de a o avea, ca și cum sufletul său ar fi știut că a fost dintotdeauna a lui, dar un singur pas greșit ori o clipă de neatenție ar putea să-i răsucescă soarta, lăsându-l pe el nefericit pentru tot restul vieții.

Acest sentiment că ceva hotărâtor este pe cale să se petreacă, că dezlegările sunt toate în mâinile lui, dar cineva a uitat să-i spună unde anume se află ascunse primejdiile, era încă și mai chinuitor decât temerile lui că nu se ridică la înălțimea așteptărilor ei.

Dar mai presus de toate acestea, copleșindu-le, era căldura aceea ce-i cotopea venele, oasele, tot lăuntrul său atunci când se afla în preajma ei, și pe care ar fi dorit să o poată păstra la nesfârșit. Atunci când era departe – adesea în anul din urmă – încerca să reînvie chinul acela dulce al măruntaielor gândindu-se la ea, dar imaginea abia dacă izbutea să-i aducă sângele în obraji, nicidecum să-i facă genunchii să se moaie și inima să-i bubuie în urechi. Singură prezența ei îi înnebunea sângele, și dorul după senzația aceea îl seca de puteri.

I-ar fi rămas pentru totdeauna în preajmă, dorind atâta doar: să se desfete în reveria în care-l arunca prezența ei. Vlaicu era alt om în preajma Ruxandrei, iar acest om avea nevoie de prezența ei ca să se arate.

Se temea de ziua în care ea va afla cine este el, cu adevărat. Printre foloasele pribegiei se afla și acela că, departe de cei care îl cunoșteau, își putea arăta doar calitățile. Nu găsea niciun defect Ruxandrei, și de aceea nu găsea pe nimeni demn de ea, începând cu el. Pentru ea însă l-ar fi putut păstra doar pe Vlaicu cel bun, cel drept și curajos, biruindu-l pentru totdeauna pe Vlaicu cel nestatornic, iubitor de aventuri vitejești și drumuri nesfârșite, l-ar fi potolit pe Vlaicu cel ce căuta numai de dragul căutării, adesea lipindu-se de țeluri care nu erau ale lui, numai că ele îl duceau mai departe decât fusese vreodată.

Pentru ea se vedea chiar întorcându-se la Chiojtele Buzăului, ca să reia procesele începute încă dinaintea venirii lui pe lume, ca să poarte luptele acelea ce păreau fără sfârșit și să-și recapete stăpânirea moștenirii drepte.

Simona Antonescu, *Hanul lui Manuc*

